

MRF 2022.233

Planklagenævnets afgørelse af 26. august 2022, j.nr. 22/07395 og 22/07396

Stadfæstet Silkeborg Kommunes landzonetilladelse til 48 meter gittermast i tilknytning til eksisterende bebyggelse, der bl.a. omfattede en fredet bygning og børneområde i område, der i kommuneplan var udlagt som særligt værdifuldt landskabsområde, da der ikke var egnede alternative placeringer, og teleselskab havde dækningskrav for området. Afvist, at Planklagenævnet kunne tage stilling til, om naboretlig tålegrænse var overskredet, eller sundhedsmæssige forhold.

Silkeborg Kommune havde i april 2021 meddelt landzonetilladelse til teleselskabs etablering af 48 meter høj gittermast lidt uden for Gl. Laven i et område, der i kommuneplanen var udlagt som særligt værdifuldt landskabsområde, idet kommunen lagde vægt på teleselskabet havde dækningskrav for området. Tilladelsen blev af naboer påklaget til Planklagenævnet, der i afgørelse af 9. december 2021 (j.nr. 21/05882) ophævede landzonetilladelsen med den begrundelse, at telemaster i det åbne land som udgangspunkt skal placeres på eksisterende bygninger eller i tilknytning til bebyggelse, at telemasten var placeret knap 100 meter fra eksisterende bebyggelse, og at kommunen ikke i tilstrækkelig grad havde undersøgt alternative placering. Efter yderligere undersøgelser af placeringsmuligheder meddelte Silkeborg Kommune i juni 2022 ny landzonetilladelse til etablering af den 48 meter høje gittermast på en placering i udkanten af en fodboldbane, tæt ved en børnehave og en fredet bygning, men ca. 90 meter fra placeringen efter den ophævede landzonetilladelse. Landzonetilladelsen blev påklaget af to naboer, der bl.a. gjorde gældende, at den tilladte placering var et værdifuldt landskabsområde, at masten ville være synlig fra Himmelsbjerg og var placeret tæt ved fredet bygning og

børnehave, som vil blive fravalgt grundet usikkerhed om sundhedsfare, og at den naboretlige tålegrænse var overskredet. Planklagenævnet (formanden) lagde til grund, at der ved landzonetilladelse til telemaster skal foretages en helhedsvurdering, hvor udgangspunktet er en placering i bymæssig bebyggelse for at friholde det åbne land for tekniske anlæg, at master uden for bymæssige områder skal placeres tæt på eksisterende bebyggelse eller andre høje konstruktioner, og at telemaster tæt ved lav bebyggelse ud fra et landskabeligt hensyn er bedre end i læbælte eller egentlig skov. Nævnet afviste, at overskridelse af den naboretlige tålegrænse udgør et retligt forhold efter planloven, da den naboretlige tålegrænse er et privatretligt forhold, som må søges løst ved privatretlige søgsmål, hvorfor Planklagenævnet ikke havde kompetence til at behandle denne indsigelse. Tilsvarende afviste nævnet, at det kunne tage stilling til sundhedsfare ved overskridelse af de EU-fastsatte grænseværdier for stråling fra antennemaster, da dette henhører under Sundhedsstyrelsen. Da nævnet fandt, at kommunen havde foretaget de fornødne undersøgelser af alternative placeringer, stadfæstede nævnet kommunens landzonetilladelse.

Kommentar: Afgørelsen følger mht. afvejning af betingelser ved landzonetilladelse til telemaster fast praksis. Der er dog grund til at fremhæve afvisningen af, at Planklagenævnet kan tage stilling til sundhedsfare, hvor overskridelse af de EU-fastsatte grænseværdier henhører under Sundhedsstyrelsen, hvilket er velbegrundet i specialitetsprincipper. Endvidere må fremhæves nævnets klare afvisning af, at der i en landzonetilladelse er taget stilling til, om den naboretlige tålegrænse er overskredet, hvormed Planklagenævnet tilslutter sig Højesterets flertal i U 2006.1290 H og dermed samtidig gør op med Planklagenævnets afgørelser fra 2017, hvor nævnet i flere sager udtalte, at nabohensyn i sig selv kunne begrunde afslag på landzonetilladelse til husstands vindmølle (se f.eks. MAD 2017.447 Pkn).

Afgørelse i klagesag om Silkeborg Kommunes landzonetilladelse til opsætning af en telemast på [A1], Silkeborg

22/07395 og 22/07396

Silkeborg Kommune gav den 7. juni 2022 landzonetilladelse til opsætning af en telemast på 48 m på ejendommen [A1], 8600 Silkeborg.

En nabo og en gruppe beboere i området har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er undtaget fra kravet om landzonetilladelse.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdet, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet har ikke behandlet det øvrige klagepunkt i sagen.

Planklagenævnet stadfæster afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

Tilladelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 5 år efter Planklagenævnets afgørelse, eller ikke har været udnyttet i 5 på hinanden følgende år, jf. planlovens § 56, stk. 2.

1. Sagens oplysninger

1.1 Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører opsætning af en telemast på 48 m på [A1], 8600 Silkeborg.

Den berørte ejendom ligger i landzone.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som særligt værdifuldt landskab og med drikkevandsinteresser i kommuneplan 2020 for Silkeborg Kommune. Ejendommen ligger uden for kommuneplanens rammer.

Af kommuneplanens retningslinje for særligt værdifulde landskaber fremgår

det, at:

"Områder udpeget til "Særligt værdifulde landskaber" skal som udgangspunkt friholdes fra byggeri og anlæg. Landskabelige værdier skal tillægges særlig stor vægt ved ansøgninger om – og planlægning for – bebyggelse og anlæg, samt ændret arealanvendelse"

Af kommuneplanens pkt. 5.1 om master og antenneanlæg fremgår det, at:

"Placeringen af nye master og antenneanlæg skal ske, hvor der kan opnås den bedste forbedring af teledækningen. Placeringen skal tage hensyn til omgivelserne, og master og anlæg skal placeres så anonymt som muligt og i miljøer, der understøtter masteplaceringer, så de visuelle gener er mindst mulige. Foretrukne placeringer vil være på eksisterende master, på høje bygninger, på fritstående skorstene, i erhvervsområder og lignende"

Syd for Gl. Laven er et fredet område, der bl.a. dækker en del af Laven og området nord og vest for Laven. Den ansøgte placering er ikke inden for fredningen.

Der er ansøgt om opsætning af en gittermast på 48 m. Masten skal placeres i tilknytning til den eksisterende bebyggelse i udkanten af en eksisterende fodboldbane. Mastens placering fremgår af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Ansøgeren har et dækningskrav for området.

Alternative placeringer

Kommunen og ansøgeren har undersøgt en række alternative placeringer i forbindelse med sagen.

Kandidat A, som ligger ca. 200 m øst for [V1] ved noget bevoksning, og kandidat C, som ligger ved [A2], er afvist, idet de ikke kan opfylde dækningskravet.

Kandidat B, som ligger i den sydvestlige ende af [V1] er afvist, idet den ikke har tilknytning til eksisterende bebyggelse.

Kandidat D, som ligger i Gl. Laven, har kommunen tidligere givet landzonetilladelse til, men denne afgørelse er blevet ophævet af Planklagenævnet.

Den ene klager har desuden foreslået en række alternative placeringer, som kommunen og ansøgeren har undersøgt yderligere.

Alternativ 1 er at udskifte en eksisterende mast i Alling med en højere mast. Dette er afvist, idet masten allerede er 48 m, og dækningen vil ikke blive forbedret ved en højere mast. Den eksisterende mast kan ikke opfylde dækningskravet.

Alternativ 2 og 2.1 er i Laven ved [A2]. Den ene er afvist, idet den ligger uden tilknytning til eksisterende bebyggelse, og den anden placering er afvist, da den ikke kan opfylde dækningskravet.

Alternativ 4 ved [V2] er afvist, idet Fredningsnævnet har afvist at dispensere til en mast i dette område.

Alternativ 5 ved [A3] er afvist, idet kommunen vurderer, at der ikke kan opnås tilladelse til mastens placering, der ikke ligger i tilknytning til eksisterende bebyggelse.

Alternativ 6, hvor en mast placeres i det nordøstlige hjørne af Laven by er afvist, da kommunen har vurderet, at placeringen ikke er i overensstemmelse med planlovens § 35.

Klageren har desuden foreslået nogle placeringer i nærheden af ovenstående kandidat B, som er afvist af samme grund som kandidat B.

Kommunen og ansøgeren har endvidere undersøgt muligheden for at opsætte flere lavere master i området i stedet for en mast på 48 m. Ansøgeren vurderer, at det er nødvendigt at etablere tre master på hver 32 m, hvilket kommunen har vurderet, vil påvirke landskabet yderligere samt være uforeneligt med masteloven.

Sagens tidligere forløb

Silkeborg Kommune gav den 14. april 2021 landzonetilladelse til opsætning af en telemast på 48 m på [A1], men med en placering ca. 100 m nord for den eksisterende bebyggelse på ejendommen.

Landzonetilladelsen blev påklaget til Planklagenævnet, der ophævede afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling i kommunen.

1.2 Afgørelsen, der er klaget over

Silkeborg Kommune gav den 7. juni 2022 landzonetilladelse til opsætning af en telemast på 48 m på ejendommen [A1], 8600 Silkeborg.

Kommunen lagde vægt på, at masten opsættes i tilknytning til eksisterende bebyggelse, at der er landskabsinteresser i stort set hele søgeområdet, at området allerede er forstyrret af en samlet bebyggelse, og at der opnås en væsentlig øget dækningsgrad, således at dækningskravet opfyldes.

Kommunens bemærkninger

Silkeborg Kommune har den 7. juli 2022 anført, at hvis Planklagenævnet vurderer, at der på baggrund af oplysningerne i sagen er grundlag for at genbehandle kommunens tidligere afgørelse af 12. april 2021 med en placering af masten ca. 100 m nord for bebyggelsen, bedes dette oplyst.

1.3 Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagerne fra kommunen den 7. juli 2022.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1 Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[1]

2.1.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har behandlet de dele af klagerne, som fremgår af afsnit 2.3. Klagerens bemærkninger for så vidt angår dette er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

Planklagenævnet har ikke behandlet den del af klagerne, som fremgår af afsnit 2.4.

2.2 Krav om landzonetilladelse til telemaster

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Byggeri, der i bygningsreglement er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik-, forsynings- eller varslingsanlæg eller radio- og tv-modtagelse, kræver ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 9.

Panelantenner til mobilkommunikation med tilhørende radiomoduler og transmissionslinks i neutrale farver, som opsættes på eksisterende master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer eller høje skorstene, når bebyggelsens højde ikke dermed forøges, kræver heller ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 17.

Undtagelsesbestemmelserne gælder dog ikke for en telemast, som kræver byggetilladelse. En sådan anses for bebyggelse og kræver en landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.

2.3 Om telemaster i landzone

2.3.1. Klagerne

Det fremgår af klagerne, at masten placeres i et værdifuldt landskab, der er fredet, at bygningen, som masten placeres ved, er fredet, og at masten bliver synlig i området og i synsfeltet fra Himmelbjerget, herunder at kommunen ikke har lavet en synlighedsanalyse set fra syd.

Klagerne anfører, at masten er i strid med kommuneplanens udpegninger, herunder at kommunen ikke har beskrevet, hvordan de vil sikre beskyttelsen af drikkevandsinteresser, samt at der er en risiko for sundhedsskade.

Det anføres, at masten placeres i et bebygget område lige op ad en børnehave, som vil blive fravalgt som følge af masten, og klagerne foreslår, at masten placeres et andet sted, og herunder om det er muligt at opfylde dækningskravet med flere lavere master end en mast på 48 m. Der foreslås desuden flere alternative placeringer, herunder den placering, som kommunen gav landzonetilladelse til den 14. april 2021, men hvor Planklagenævnet ophævede afgørelsen. Klagerne anfører endvidere, at kommunen ikke har oplyst sagen tilstrækkeligt, idet samtlige alternative placeringsmuligheder ikke er overvejet.

Den ene klager har anført, at klageren vil være imødekommende over for at afvente en revidering af planloven, idet den alternative placering nord for Gl. Laven ifølge kommunens afgørelse herefter måske vil være i overensstemmelse med hensynene i planloven.

2.3.2. Generelt om landzonetilladelser

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglerne er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglerne skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.[2] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglerne.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

2.3.3. Generelt om officialprincippet

Kommunen skal ved behandlingen af landzonetilladelser overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Overholdelsen af princippet er derfor generelt af væsentlig betydning for en afgørelses lovlighed og rigtighed. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

2.3.4. Generelt om landzonetilladelse til telemaster

Samfundsmæssige og landskabelige interesser

Planloven tilsigter bl.a., at der ud fra en planmæssig og samfundsøkonomisk helhedsvurdering sker en hensigtsmæssig udvikling i hele landet og i de enkelte kommuner og lokalsamfund, og at der skabes gode rammer for erhvervsudvikling og vækst, jf. planlovens § 1, stk. 2.

Der er en betydelig samfundsmæssig interesse i at etablere hensigtsmæssig dækning for mobiltelefoni til såvel tale som data i alle egne af landet, og dette hensyn indgår derfor med betydelig vægt i vurderingen af, om der kan gives landzonetilladelse til en telemast til mobiltelefoni. Hvis ansøgeren har fået tildelt en frekvenstilladelse med dækningskrav, må det antages, at der er en særlig samfundsmæssig interesse i at dække netop disse adresser.

Planloven tilsigter også, at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber, jf. planlovens § 1, stk. 2. Herunder er navnlig hensynet til landskabet relevant at inddrage i sager om landzonetilladelse til master til mobiltelefoni.

Principper for placering

Afvejningen af de samfundsmæssige og landskabelige hensyn i sager om landzonetilladelse sker efter følgende principper:

Nye telemaster bør så vidt muligt placeres i bymæssig bebyggelse af hensyn til landskabelige interesser, herunder hensynet til at friholde det åbne land for nye tekniske anlæg og til at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse.

I landzone uden for bymæssig bebyggelse bør nye telemaster så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende høje konstruktioner i området, f.eks. andre master, vindmøller, skorstene, siloer eller lign.

Alternativt kan antenneanlæggene integreres i eksisterende bebyggelse m.v. inden for området. Kommunen skal efter omstændighederne overveje, om der er grundlag for at udstede påbud efter mastelovens § 11 om at give adgang til udnyttelse af en allerede

eksisterende høj konstruktion, inden der træffes afgørelse om landzonetilladelse til placering af en ny telemast i det åbne land.

Er det ikke muligt at placere telemasten i bymæssig bebyggelse eller ved eksisterende høje konstruktioner, og er det ikke muligt at opsætte antenneanlæggene på eksisterende høje konstruktioner, bør telemasten så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende (lavere) bebyggelse. Dette gælder også, selvom en anden placering uden tilknytning til bebyggelse vil medføre færre nabogener. Hensynet til at undgå nabogener må således i mastesager normalt vige for hensynet til landskabet.

Planklagenævnet er desuden generelt af den opfattelse, at en placering af en telemast i nærheden af andet (lavere) byggeri som udgangspunkt vil være landskabeligt mere hensigtsmæssigt end en placering op ad et læbælte eller en egentlig skov.

Placering af telemaster i områder, der i den overordnede planlægning er udpeget som værdifulde landskabsområder, bør helt undgås, idet der dog altid skal ske en konkret vurdering i forhold til det pågældende område.

Hvis en grundejer ikke ønsker masten opført på det sted, som set i forhold til landskabelige hensyn og i forhold til det samfundsmæssige hensyn i at opnå en hensigtsmæssig dækning er det bedst egnede, kan kommunen overveje, om der kan og bør gennemføres ekspropriation efter masteloven. Det bemærkes, at ekspropriation efter masteloven kræver en tilladelse fra Energistyrelsen, jf. mastelovens § 15, og at det ikke er kommunen, men tilladelseshaveren, der skal ansøge om tilladelse hertil, jf. § 15, stk. 3.

Alternative placeringsmuligheder

Ansøgeren skal – eventuelt i samarbejde med kommunen – undersøge alternative placeringsmuligheder og godtgøre, at den ansøgte placering er den bedste placering set i forhold til de hensyn, der skal varetages efter landzonereglerne. Herunder skal det samfundsmæssige hensyn til en hensigtsmæssig dækning inddrages

Hvis ansøgeren har opnået licens med dækningskrav, begrænser dette, hvor langt væk alternativer skal undersøges.

Det er ikke et krav at undersøge alle tænkelige adresser/placeringer, men relevante, repræsentative steder bør undersøges i den konkrete sag, jf. principperne ovenfor. Er der tale om et meget ensartet område, hvor den landskabelige påvirkning er den samme, uanset hvor telemasten placeres, kan der alternativt foretages en mere generel vurdering af området i forhold til alternativ placering.

Der stilles store krav til kommunens sagsoplysning i sager om landzonetilladelse til telemaster. Kommunen skal således påse, at den ansøgte placering er den bedste placering efter ovenstående principper og de øvrige hensyn, der skal inddrages efter landzonebestemmelserne.

Sundhedsmæssige forhold

I nogle sager om opstilling af telemaster klages der over den stråling, der bliver udsendt fra antennerne i masten. Risikoen for skadelig sundhedsmæssig påvirkning af borgerne kan generelt inddrages i afgørelser om landzonetilladelser til opsætning af telemaster.

Stråling fra antenner til mobiltelefoni m.v. er underlagt grænseværdier fastlagt på EU-plan, og det er Sundhedsstyrelsen, som er ansvarlig for at vurdere de sundhedsmæssige aspekter forbundet med stråling. Planklagenævnet henholder sig derfor til Sundhedsstyrelsens vurderinger i forhold til strålingsfare. Sundhedsstyrelsen oplyser, at der ikke er nogen sundhedsfare forbundet med radiobølger fra mobilmaster, hvis blot masterne opsættes, så eksponeringsniveauerne der, hvor mennesker opholder sig, ligger under de fastsatte grænseværdier.[3] Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af grænseværdierne.

2.3.5. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet finder det godtgjort, at der er behov for telemasten i området, og at den tjener en betydelig samfundsmæssig interesse, idet klageren har et dækningskrav til at dække et specifikt område. Samfundsmæssige hensyn skal vægte højt i afgørelser efter planlovens § 35, stk. 1, og særligt i sager om telemaster, men de øvrige relevante hensyn efter planloven, herunder de landskabelige hensyn, skal dog fortsat varetages.

Planklagenævnet konstaterer desuden, at der ikke findes andre høje konstruktioner i området, som masten kan placeres i tilknytning til, eller hvor der kan opsættes antennepaneler således, at den ønskede dækning kan opnås. Masten i Alling kan ikke anvendes, da den ifølge ansøgeren ikke kan opfylde dækningskravet.

Nævnet finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om landzonetilladelse til den ansøgte telemast. Nævnet lægger ved vurderingen vægt på, at kommunen har undersøgt alternative placeringer og godtgjort for den valgte placering ud fra en landskabelig vurdering.

Planklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Silkeborg Kommunes vurdering af, at der kan gives landzonetilladelse til telemasten. Nævnet finder, at planlægningsmæssige samt landskabelige hensyn ikke taler afgørende imod en tilladelse på

den ansøgte placering.

Nævnet lægger herved vægt på, at masten placeres i tilknytning til den eksisterende bebyggelse på ejendommen og dermed fremstår som en del af bebyggelsen på ejendommen og Gl. Laven som helhed, og vil således ikke blive opfattet som fritstående i det åbne land. Det ændrer ikke på nævnets vurdering, at masten muligvis vil være i synsfeltet fra nogle områder på og omkring Himmelbjerget. Nævnet lægger vægt på, at der er tale om et enkeltstående byggeri, som opføres som en gittermast, i et område, der i forvejen er præget af mindre bymæssig bebyggelse. Hertil indgår også, at opførelsen af masten sker ud fra et betydeligt samfundsmæssigt hensyn.

Nævnet bemærker, at ejendommen ikke ligger inden for et fredet område, men at området syd for Gl. Laven, herunder en del af Laven, er fredet. Det forhold, at bygningen, som masten placeres i tilknytning til, er fredet, ændrer ikke på nævnets vurdering.

Nævnet bemærker, at selvom telemasten vil være synlig for de ejendomme, som ligger i nærområdet, vil opførelsen af masten ikke efter nævnets vurdering medføre nabogener i et omfang, som kan medføre en ændret vurdering.

Nævnet finder, at de alternative placeringer, som klagerne har foreslået, ikke vil påvirke de landskabelige interesser mindre, idet flere af dem er uden tilknytning til eksisterende bebyggelse. Det er desuden oplyst af ansøgeren og kommunen, at flere af alternativerne ikke kan opfylde dækningskravet. Nævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens og ansøgerens vurdering af de alternative placeringer. Nævnet finder desuden, at den tidligere ansøgte placering ca. 100 m fra den eksisterende bebyggelse på ejendommen ikke er at foretrække, idet masten vil fremstå som fritliggende ud mod det åbne land, og hensynet til at undgå nabogener i mastesager normalt må vige for hensynet til landskabet. Nævnet bemærker, at de nye oplysninger i sagen ikke kan føre til et andet resultat.

Nævnet finder endvidere, at den foreslåede mulighed med tre master på hver 32 m, ikke vil påvirke landskabet mindre. Nævnet bemærker, at det rent landskabeligt er at foretrække, at der opstilles én mast på 48 m frem for tre master på hver 32 m, samt at det efter en konkret vurdering ikke er proportionalt at kræve opførelse af tre telemaster, for at kunne opfylde klagerens dækningsforpligtelse.

Planklagenævnet bemærker, at nævnet skal foretage en vurdering af den påklagede afgørelse på baggrund af den gældende lovgivning, og nævnet kan således ikke afvente en kommende revision af planloven.

2.4 Forhold, som ikke behandles

Naboretlig tålegrænse

Der er i forbindelse med klagesagen klaget over, at placeringen af masten overskrider den naboretlige tålegrænse, herunder at masten kan få forældre til at fravælge den nærliggende børnehave.

Spørgsmålet om eventuelle overskridelser af den naboretlige tålegrænse vedrører imidlertid ikke retlige forhold efter planloven, men er et privatretligt anliggende, der må søges løst ved privatretlig søgsmål. Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette spørgsmål. Dog indgår nabogener i nævnets samlede afvejning af, om der kan gives landzonetilladelse.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet stadfæster Silkeborg Kommunes afgørelse af 7. juni 2022 om landzonetilladelse til opsætning af en telemast på 48 m på ejendommen [A1], 8600 Silkeborg.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.[5]

[1] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[2] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[3] Der henvises til: <https://www.sst.dk/da/viden/straaling/straaling-i-hverdagen/mobiltelefoni-og-traadloes-teknologi/mobilmaster> (<https://www.sst.dk/da/viden/straaling/straaling-i-hverdagen/mobiltelefoni-og-traadloes-teknologi/mobilmaster>)

[4] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

[5] Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.

Sag:

22/07395 og
22/07396

Dato:

26. august 2022.

Emner:

Planloven, landzo...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)